

fatte Punkt Nr. 3, som indeholder en Protest mod Ministeriets hele provisoriske System. Naar han mener, at vi have glemte at omtale Post 2, den Side af Ministeriets provisoriske System, at det opræver Skatter uden Bevilling, altsaa det første Punkt i § 49 i Grundloven, er det jo fuldstændig urigtigt, aldeles Opspind. Vi sige om Skatteopkrævningen, om Indtægter gennem Post-, Telegraf- og Jernbanevæsen, og vi sige under Lovbæret og Stempelpapirvæsenet, vil det være overordentlig vanskeligt. Det vil være omtrent det Samme for en fungerende Minister, som afholder de løbende Udgifter; de ville ikke, uden at bringe Statsmaskineriet i fuldstændigt Virvar og til Skade for alle Interesser, være i Stand til at forhindre Indtægternes Forløb. Men hele den Side af Regeringens Færd er forhindret med konstitutionelt Strafanvar, fordi de have regjeret ulovligt, men ikke med Erstatningsansvar udtrykt i Penge. Det kommer først ved dets Anvendelse af Posterne paa Udgiftssiden. Strafanvaret, baade med Hensyn til Indtægtsiden: Opkrævning af Skatterne og Afholdelse af løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler, naar de ikke have lovlige Bemyndigelse paa Finantsloven, ligger i vort Nr. 3. Altsaa Strafanvaret! Men Erstatningsansvaret kommer kun paa Udgiftssiden, og det udtrykkes i Nr. 2, Punktum 1, og det maa absolut udtrykkes gennem en Forhøielse og ikke gennem en Forringelse, og om denne Forhøielse har jeg nærmere forklaret, hvorledes vi havde tænkt os, at den kan fremkomme med en nøjagtig Udregning af Status til 1ste April 1889 og en supponeret Status til 1ste April 1890, gaaende ud fra, at provisoriske Budgetter og Tillægsbevillingslove ville blive staaende. Men uanset dette finantsielle Grundlag og de Ansættelser, man kan have om det i anden Henseende, saa er Millioner et bestemt Udtryk for Kravet om Erstatning for ulovligt Forbrug og Forsøg paa Reetablering af den finantsielle Status og endelig, som det al Omfattende, Medlæggelse af Indsigelse imod hele det provisoriske Regeringssystem. Ordføreren synes at mene, at det var bedst, om de havde brugt endnu flere af de Penge, de havde under Hænder, saa at der ikke blev Noget som helst i Statskassen, og vilde man endelig protestere, saa maatte man protestere imod, at det overhovedet var nogen Diente af Kassebeholdningen. Jeg gaar ikke ind paa den Forklaring. Det er noget aldeles splinter nyt, at de skulle have brugt endnu flere Penge i den Henseende. Den ærede Ordfører mente, at naar vi protestere imod den, saa protesterede vi ikke

tilstrækkeligt imod Skatteopkrævning. Jeg skal i den Henseende henholde mig til tidligere Ytringer og gjøre opmærksom paa, at Ordføreren hverken vil have Protest imod Skatteopkrævning eller imod Afholdelse af Udgifter, hverken af den ene eller den anden Slags. Han og hans Flertal ville overhovedet ingen Protest, og jeg har nok set et Rigsretsforflag, men ikke nogen Rigsretsanklage. Det vil lade det Hele gaa videre ved Afstemning i Thinget og paa anden Maade, som det gaar, og det er det, vi ikke ere med til.

Ordføreren (Holstein): Ja, alt dette det ærede Medlem siger om andre Ting, svarer jeg ikke paa, fordi det er nærmest beregnet paa at trække Debatten saa langt ud, at man skal blive tjed af den, og det ærede Medlem kan være ganske rolig, vi ere for længe siden bleve tjede deraf. Jeg vil altsaa blot svare paa de Udtalelser, der indeholde Svar til mig, men om jeg kan svare tilfredsstillende for ham, veed jeg ikke, men hvis ikke, saa er det Tegn paa, at det ærede Medlem ikke kan tilfredsstilles. Med Hensyn til Lovforslaget om den vestindiske Kolonialkasse har det ærede Medlem indrømmet, at Meningen ikke er, at de 3 Mill. skulle ind i Kassen, men at Meningen er, at Ministeren skal staa overfor en ny Fordring, som han maa indrømme, er umulig for ham at gaa ind paa, saa at han maa gaa sin Vej, saa det er en af de sædvanlige Skinprotester, som Flertallet overhovedet ikke indlader sig paa, fordi vi ikke indlade os paa Andet end alvorlig Finantslovbehandling. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skatter har det ærede Medlem svaret, at dem har han ikke taget med, fordi han har igjennem sit Forslag kun villet afgjøre, hvad Ministeriet skulde være forpligtet til at erstatte, det vil sige, løse Erstatningsspørgsmaalet. Men det maa det ærede Medlem undskyldes, det er aldeles meningsløst efter den nuværende Grundlov, at vi her i Folkethinget skulle kunne afgjøre Erstatningsspørgsmaalet gennem Afstemning paa Finantsloven. Nei, Erstatningsspørgsmaalene kunne kun afgjøres efter en Rigsretsanklage, og nu har han lavet en Rigsret, som er under al Kritik, og derfor er det umuligt at gjøre det. Det er de Herre fra 1866, som have det paa deres Samvittighed, og der kan ikke være Tale om nu at hode paa det ved at gaa ind paa en Afstemning over Erstatningsspørgsmaalet. Det ærede Medlem har talt saa meget om Opdragelsen, han har jo helligt sit Blik til Opdragelsen, og han tror at